1875. II. évfolyam. 81. szám. Debreczen, Hétfő, április 26.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, a **városi könyvnyomdában**, (városházépület, az udvarban balra;) azután Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A DEBRECZENI SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmü s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények a szerkesztői irodában vétetnek fel. *Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába „Tisza"-bankház (Főpiacz, 1584. szám a. földszint jobbra) czimezendők.

A szélbal-függetlenek invasioja Debreczenben ápril 25-én.

= No nekünk jól ki jutott tegnap a hühóból, egész nap egymást érték a zajos események, ugy hogy városunk lakosait egyáltalában nem tudjuk hibáztatni, hogy oly kevés számmal jelentek meg tegnap a szinházban, — mert hiszen a komédiából a nap folyamán böven kijutott szájaize szerint mindenkinek.

Legérdekesebb esemény azonban a tegnapi zajos izgalmak közt minden esetre a függetlenségi szervezkedő közgyülés volt, melyre a nagyobb hatás csinálása kedvecért mint már irtuk a budapesti függetlenségi Generalstab majd nem teljes számban megjelent.

A Generalstab ezuttal is bebizonyitotta azt, hogy a maga előnyére minden körülményt ki tud zsákmányolni, s a kurjongató néptömeg összecsöditésében meglehetős sikerrel járt el.

Tudja mindenki Debreczenben, hogy mióta Dobost behozták, a városháza előtti térséget folyvást a kiváncsiak roppant serege veszi körül. Azt is tudja mindenki, hogy a debreczeni közpolgárságnak ősi szokása vasárnaponkint rajként lepni el a városháza előtti tért — s ott pipaszó mellett dönteni a magok és mások baját. Olyanforma ez itt nálunk, mint a falusiaknál a malom alatti tanyázás.

A szélbal-függetlenek e kettös körülményt tőlük kitelhetőleg kizsákmányolták s a midőn a terem még $^3/_4$-ben sem telt meg, egyik kortesük el kiáltotta magát hogy ide nem férünk be, ki az udvarra, s lőn Szatmári Károlynak a „Debreczen" szerkesztőjének helyeslésére ki és levonulás.

Az udvarba aztán Czincz kortes mester Böszörményből, kinek e téreni szereplése két három megyében ismeretes, a piaczról mind becsöditette még a legutólsó napszámost is, s igy együvé lett csoportositva azon elem, melyre a függetleneknek szükségök volt, s a melynél egyedül találhatnak viszhangra az ő hon-bolonditó handabandáik.

Az ó nép, — mely háládatos közönsége a nagyszájaskodó függetleneknek, mintegy harmadát képezhette a tömegnek; kétharmad részét pedig azon pártunkbeliek, kiket a kiváncsiság vitt oda. Sajátságos körülmény, hogy a tényleg szereplők között nem vólt egyetlen tösgyökeres debreczeni polgár sem, hanem egyről egyig beszármazottak és a vendégek.

Az önámitás sehol sem bir jogosultsággal, — s igy a politikai élet terén sem. De ezzel a független táborkar nem gondol s magokat ámitva most usznak a gatyás éljenzők által nyert kitüntetések dicsőségében.

Pedig ha higgadtan, s lelkiismeretesen megfontolják a dolgot, s itélnek a tegnapi komediáról, lehetetlen be nem ismerniök, hogy a tegnapi nagyhühóval insceniroztt komédia, a lehető legnagyobb kudarcz, a mit valaha vallottak. Mert városunk egész értelmisége, s a közpolgárság óriás többsége tettleg tökéletesen távol tartotta magát tőlük, s az a száz-száz ötven torokból a kortesek jeladására felzudult éljenzés, a miből nem fognak késni kapitalist csinálni, — a választásnál aligha kifogja adni a hatvan szavazatot.

Nem lévén czélunk a hatásra számitott beszédek közlésével untatni olvasóinkat, csak általánosságban szólunk a fővárosi corypheusok által tartott beszédekről, aztán egy kis kalászattal kedveskedünk.

Simonyi Ernő igen nagy ügyességgel adta elő az ország bajait, s lehetőleg tartózkodva igyekezett tönkre silányitani a szabadelvüpártot és Tisza Kálmánt s a választókat kérte, hogy miután Debreczennek a kezébe van letéve az ország sorsa, s Debreczen után induland az egész ország, — hát járjanak jó példával elő, s válasszanak függetlenségi párti képviselőket. — Hason szellemben nyilatkoztak, Mocsáry, ki már élesebb volt Simonyinál. — Helfy plane bujtogatott, Patay és Gál Mihály pedig egy pár közönséges frázist eresztettek meg, s a szónoklatok sorát a hirhedt kortes Czincz borizü hangon tartott beszéde margarirozta be. — A debreczeniek közül Gálócsy (elnök) beszélt valamit, aztán Boros Sándor diesérte fel Szatmári Károlyt s ajánlotta jegyzőnek, s ez viszont feldicsérte Borost, s ajánlotta pénztárnoknak, alelnök Vásárhelyi Benedek lett.

Simonyi Ernő ur arra oktatta a népet, hogy ne azt nézze a képviselő választásnál, hogy a jelölt tehetséges és becsületes ember-é, vagy nem, — mert nem az a főkérdés, hanem az, hogy valjon akarja-e az országnak függetlenségét az ő óhajtásuk szerint kivivni. — Erre az oktatásra a mi jó debreczeni polgárságunk kezdett gondolkozóba esni ezen jó urak eszejárásának helyessége felett.

Az is furesán hangzott a debreczeni polgárság fülében, midőn Simonyi Ernő ur azt mondotta, hogy a megválasztandó képviselőknek szigoru utasitást kell adni, s ha ezt meg nem tartják, haza kell őket hivni. Mocsáry azt fejtegette, hogy mi az, a mi függetlenségi pártot a többitől megkülönbözteti. Szerinte az, hogy ők, a 67-iki kiegyezést ma már eltörlendőnek tartják, s a rendszert gyökeresen megváltoztatandónak. Ezt ez ujpárt sehogy sem akarja mégcsak kezdeményezni sem. — Minő vastag hazugság már ez! Továbbá azt is állitotta, hogy az uj kormány nem 5 millióval, hanem 35 millióval szándékozik az adókat emelni, mire aztán nehány ember, a ki tudomásunk szerént adót alig fizet, rettenetesen elkezdett óbégatni. — Ugyancsak Mocsáry magyarázta meg, hogy a szabadelvü-párt ezen elnevezést csak bitorolja, mely állitásra a kortes Czincz közbe kiáltott: „Hiszen most még a finánez is szabadelvü már!" — Helfy ur beszédével legjobb a papirt nem koptatni.

És igy folyt ez fél 11-től 12 óráig, a mikor Gálócsy Gusztáv berekesztette az ülést, s mi csak azon csodálkozunk, hogy a szétoszlásnál a szózatot hogy felejtették el elénekelni.

Délben diszebéd volt Király vendéglőjében. Ezen diszebédre 200 személyre volt rendelve az eleség, de a táborkar, aztán a helybeli közvitézek, aztán Czincz uram emberei kiket Böszörményből, Szoboszlóról, Bárándról becsöditett, összvesen nem tudtak tovább menni 48-nál, Király Mihály nagy bosszuságára. — És lőn hatalmas jókedv, — a honfiui bánatot az érmelléki csillogó habbal telt kehelybe addig folytogatták, mig tisztelet a kivételeknek a társaság nagy része azon kellemes állapotba jutott, melyben mindenki mindent rózsaszinben lát. Vólt szónoklat is elég. Ezek között dicsérik különösen azt, melyet nemes Bisotka István uram szokott virágos stylusában tartott.

A diszebédből diszvacsora lett, s a 48 tagból állott, alkotmány és elvhü 48-as társaság a későestig együtt maradt, s a táborkar, melyet öt diákból álló, állitólagos főiskolai küldöttség szónoklattal tisztelt meg, az esti vonattal, dicsőségtelten visszautazott a fővárosba.

Igy végződött az invasió, s azt hiszszük, ezen leirt eredményen tul nem sok ősz hajszálat fog egyikünknek sem okozni a tegnap szervezkedett debreczeni függetlenségi párt, mely tegnap ugyan a pesti uraságok által az egész mindenség középpontjává lett hivatalosan kinevezve.

— **A terézvárosi klubb** küldöttségileg felkérte Horn Ede államtitkárt, hogy a terézvárosi kerületben a képviselőjelöltséget fogadja el. Horn kijelenté, hogy ha jelöltsége a kerület jó egyetértését meg nem zavarja, szivesen fellép, s szerencséjének fogja tartani, ha megválasztatik.

— **A zárszámadási bizottság** szombaton d. u. tartott ülésében Molnár György terjedelmes munkálatot olvasott fel, melyet a nyugdijazási rendszerre vonatkozólag szerkesztett. Széll Kálmán pénzügyminiszter, ki szintén jelen volt, erre kijelenté, hogy a kormány a nyugdijazás kérdésének szabályozásával már több idő óta foglalkozik, s a jövő országgyülés első ülésszakában nyugdijazási törvényjavaslatot fog előterjeszteni, melyben a nyugdijazási rendszer megállapittatik s az eddigi eljárás mellőztetik. Jelenleg ugyanis részint az 1848-diki, részint az 1866-iki nyugdijszabályzatok szolgáltak irányadóul, melyek néha ellentéteket idéztek elő. Az ülésen a főszámszék részéről Hosszu József volt jelen.

— **A bányaügyi bizottság** ápril 24-én d. u. 5 órakor tartott ülésében hitelesitvén, megállapitá a bányatörvényjavaslat szövegét. A mai ülésre volt kitüzve Stoll előadó jelentése a kohók és bányaerdők kérdésére vonatkozólag, melyet a 304. §. és a ház által a bizottsághoz utasitott bányakerületi kérvények nyomán volt előterjesztendő, miután azonban a pénzügyminiszter a zárszámadási bizottságban levén elfoglalva, meg nem jelenhetett, a jelentés előterjesztése a jövő ülésre halasztatott.

— **A kereskedelmi törvénykönyvben** mely az országgyülésen épen a napirend tárgyát képezi, az is foglaltatik, hogy az ugynevezett „Strohmann"-ok, kik a közgyüléseken választói jogokat bitorolnak, szigoruan fognak büntettetni. Ha e törvény csak nehány héttel előbb lép életbe, Erlangernek nem volnának oly vérmes reményei a magyar földhitel-részvénytársaság f. hó 29-iki közgyülése iránt.

— **Ivánka Imre** a nádudvari választókerület választóihoz nyilt levelet intézett, melyben kijelenti, hogy többé nem lesz képviselő s megköszönvén a kerület bizalmát, politikai multjáról tesz számadást.

— **A főrendiház jogügyi bizottsága** ápril 24-én tartott ülésében 3 órai tárgyalás után elfogadta a birságok uj szervezéséről szóló törvényjavaslatot a képviselőház által elfogadott szerkezet szerint. A kormány részéről Perczel Béla igazságügyminiszter volt jelen.

AZ ORSZÁGHÁZBÓL.

A képviselőház ülése apr. 24-kén.

Ez ülés alkalmával Nyári Gyula főrendiházi jegyző áthozza az indemnity meghosszabbitásáról szóló és a főrendiház által változatlanul elfogadott törvényjavaslatot.

Az indemnityről szóló tr javaslat szentesités alá fog bocsáttatni. A kereseti adóról szóló törvényjavaslat pedig az adóügyi bizottsághoz utasittatik.

Majd beadatnak az adóügyi, a pénzügyi és vasuti bizottság, valamint a zárszámadások megvizsgálására kiküldött bizottságok jelentései.

Ezután tárgyalás alá vétetett a kereskedelmi törvényjavaslat.

Hodossy Imre előadó rövid vonásokban kiemeli azon alapelveket, melyek e javaslaton keresztül vonulnak s ajánlja annak elfogadását.

A részletes tárgyalás alkalmával a képviselőházi bizottság módositásaival a kereskedelmi enquette által megállapitott szerkezetben fogadtatott el.

KÜLFÖLD.

+ **Franczia ország.** A közelgő senatus tag választások mozgalmai mindinkább szélesebb körben terjednek. A miniszteriumokban nem pusztán a senatus törvénynyel foglalkoznak, hanem legkiválóbban ama vizsgálatok ügyével, melyeket Buffet a praefectek ellen tartatott, s Leon Saynak a budget egyensulya helyreállitását czélozó részletezéseivel. Buffet és Dufaure ismét meghasonlottak. Az okot erre Dufaurenek egy körirata szolgáltatta, melyet a békebirókhoz intézett. Buffet denique nem tudja magát elhatározni, hogy republikánus módon gondolkozzék, a monarchikus eszmék ugy látszik összeforottak testével lelkével. A miniszterium ilyféle politikai meghasonlásai bármily természetesen oldatnak is meg, bénitólag hatnak a kormány mveletekre s bizonyos határozatlanságot engednek következtetni.

Németország. Vilmos német császár utját még mindig valószinünek tartják. Hirszerint a német koronaherczeg maga is oda nyilatkozott, hogy atyja nem sokára személyesen látogatja meg az olasz udvart. Állitólag a herczeg azon hirt is megczáfolta, mintha a berlini és római cabinetek viszonya meghidegült volna. Másrészt ugyanakkor azon föltünő tudósitás érkezik, hogy a német és olasz herczegek czélba vett találkozása ezuttal szintén elmarad.

Görögországban komoly dolgok vannak készülőben. A Bulgarisz-féle miniszterium tudvalevőleg csak csonka parlamentet tudott létrehozni. A miniszterpárt mindazonáltal határozóképesnek dekretalta a gyülést. Ezért nagy az elkeseredés és valószinü, hogy összeütközésre kerül a dolog, az esetre bizonyosan, ha uj választásokat nem rendelnek el, az esetre meg valószinüleg, ha elrendelik a választásokat s a kormány szokott pressióval él. Igy dilemmatikus a helyzet s a kormány 6000 embert szállásolt el a fővárosban a maga s a király biztonságának okáért.

FŐVÁROSI LEVÉL.

Budapest, ápril 25.

Tratatatá! Tratatatá! Czindaratta bum! bum!! bumm!!!

A harsonák végsőt harsognak; a nagydob utólsót dobban; tantuszok pengenek; réztányérok csendülnek; az összes zenekar egy megrenditően nagyszerü dishármonikus akkordot végzé; ő a közönség lelkesült tenyereinek plafondot verő hangzivatarára meghatottan hajtogatja oroszlán fürteit, és a magyar főváros bucsut vesz nagy hazánkfia: Hanz Richtertől ki vérző kebellel, de megvigasztalt zsebekkel távozik a bécsi nagy dalszinház karmesteri székére, hogy ott magában elbuslakodjék a hálátlan magyar nemzet civilisálhatlan mivolta felett, mely nem képes megérteni nagyférfiait, ama kimagasló alakokat, kik a müvészet oltárának, tüzét a fényesen lobogó german fáklyával kivánják éleszteni.

Hja bizony a magyar nép ily kizárólagos nemzeti szellemmel bir; ezen változatni pedig nem egy Richter Hanzinak, de sokkal hatályosabb eszközökkel rendelkező experimentátoroknak sem sikerült már.

Emlékszem rá, ezelőtt három évvel, mily nagy várakozást ébresztett maga iránt, e Németországból szülötte földére tért zenekapacitás. Uj aerát, magasabb lendületet remélt minden vérmesebb lelkületü magyar zenebarát, mely uj aera képes lett legyen hanyatlásnak indult hazai zenészetünket az azt megillető fejlettségi lépcsőre felemelni.

S e remények teljesülének is; csakhogy egész más irányban, mint hittük vala. Sőt homlokegyenest ellenkező volt az ő müködésének eredménye a nemzeti müzenére nézve; ezt nem emelni, de elnyomni törekvék e jó magyar hazafi, az ő Wagner-kultusával és az e réven becsempészett német zenészettel.

Levelem keretén kivül esnék hosszasabban fejtegetni a hátrányokat, hibákat és mulasztásokat, melyek nemzeti operánk vezetésénél Richter ur bünlajstromára iratnak; hosszura terjedne regisztrálnom az ellenszenv ama számtalan kifejezéseit, mely ez urban minden német zenetermék iránt a legélesebben nyilatkozott; csak röviden jelzem, hogy a magyar zeneműveket teljesen ignorálta folytonosan, ugy hogy magyar zeneszerzőktől is fökép oly darabokat mutatott be zenekari hangversenyeiben, melyek, mint Mihalovich „Sellője", határozottan a német Wágner irány felé igyekeznek.

Tagadhatlan, hogy a szinházi zenekar Richter vezetése alatt kitünő lett; az általa rendezett hangversenyek valódi müélvet nyujtottak; ámde mindezek mellett sincs okunk sajnálkozni távozásán, mely lehetővé teszi a magyar müérzék felébredését a Wágner-féle nyomasztó álomból, e modern monopoliumából egy fővárosi zenész klikknek, mely az uralmat Richter agise alatt ugyancsak magához ragadta.

A mi a nemzeti szinháznál lejátszott szereplését illeti, ez sem vált épen dicsőségére. Erővel Wágner-operákat akarván énekeltetni oly énekesekkel, kiknek más nemü szakmájuk volt, a félsikerü előadásokkal ő is szaporitá a deficitet, mely a mult évben a világ legtöbb szinházával együtt a mi nemzeti müintézetünket is oly mélyen érinté.

Természetesen járult e deficithez az opera némely méregdrágán fizetett tagjainak használhatlansága, a beikezelési nehézségek és ilyféle bajokon kivül számos más tényező is; többek közt a közönség hovatovább növekvő részvétlensége, közönye.

Épen mint Debreczenben.

Mert kérem, legyünk őszinték s valljuk be töredelmesen saját hibánkat: nagyrészben mi, közönség, okoztuk a debreczeni jövedelemhiány oly nagy mérvre emelkedését is. Kissé melegebb pártolás, kevesebb praetensió és elkényeztetés mellett bizonyára nem állana a szinház e pillanatban a válság küszöbén, s nem nehezülne szégyenfolt gyanánt a nagy magyar Debreczen müveltségi hirnevén az a sajnos körülmény, hogy százezrekbe került diszes szinháza becsukva maradjon a jövő szini ivadban.

Hanem lássák uraim és hölgyeim, fel kellene kissé áldozni a követelményeknek sokaságából, melyet Thalia e csarnokához kötnek. Mire való az a költséges opera? Számos vidéki nagyobb város könnyen el van nélküle s nem kiván többet a kivihetőnél. De hát mi okvetlen operát akarunk; ha havonként kétszer, háromszor is, de nekünk opera kell, mert különben nem abonálunk.

Ily szókat lehetett hallani nem egy tekintélyes szinházbérlőtől akkortájban, midőn a nagyváradi veszteség helyrepótlása tekintetéből takarékossági eszmék merültek fel. Fájdalom, a következés megmutatta e tulhajtott igények káros volját.

Ha akkor egy kissé alábbhagyunk müélvünk önzéséből s belenyugszunk az opera felhagyásába, most talán egészen másképp állanának a szinház ügyei. Röviden csak annyit, hogy a zenekari többlet és a nélkülözhető opera énekesek és énekesnők fizetése már magában igen tekintélyes összeget mentett volna meg a pénztárnak; sőt nehány jó operette még tán szaporitotta volna a bevételt. Ne botránkozzál meg, szives olvasóm, hogy én is a külföldiség tanait hirdetem a hivalkodó operettek pártolása által; itt nemesebb, magasabb czél lebeg szemeim előtt: Debreczen város egyik féltő kincsének, szinházának lehető megmentése.

Ámde késő kántálni temetés után; s most már hiába való minden szószaporitás. Szinészeink elszerződtek, ki Aradra, ki Kolozsvárra. Majd rákövetkezik a sor a zenekari tagokra és segéd-személyzetre is, (hisz már Váradot is biztositák maguknak az aradi szinigazgatók, még pedig a jövő nyár folyamára), ugy hogy a jelen év vége felé egyszer csak azt veszi észre a müpártoló nemes város, hogy nincs hova tenni az évi subventiót.

— Jobb lesz igy, — mondja rá Maradi uram, — több marad a város kasszájában: minek is nekünk diátrom, komédia, meg befásitás vagy micsoda!

Mert tessék elhinni, az ilyenfajta ember nem látva tovább az orránál, csak azt veszi szemügyre: hogy kuporgasson meg a közvagyonból nehány forintot a közmüvelődés rovására. Bezzeg a hol saját kedves personájáról

---

A „Debreczeni Ellenőr" tárczája.

Az ő kedvecért!

Montague Kelemen regénye.

XXV. FEJEZET.

(61-dik folytatás.)

— Ó isten! kiálta fel Sarolta, megilletődve a drámai helyzet által, s mit mondtak neki?

— Nem sokat, de még is tudtára kellett adniok. Nem ájult el, nem csinált semmiféle jelenetet, hanem elhagyta a szobát, a hogy testvérem mondja oly arczczal, mintha kővé meredett volna, s hálószobájába vonult. A következő reggel aztán, mielőtt valaki fölébredt volna, eltávozott, s azóta senki sem hallott felőle soha semmit.

— A gyermekkel együtt? kérdé Sarolta.

— Igen, a gyermekkel együtt. A szegény kis gyermek alig volt egy hónapos, s azt hitték hogy erről majd nyomára akadnak, de hiába. Korábbi időkből volt ugyan nehány ékköve, de készpénze épen semmi. Este levél érkezett tőle, melyben elbeszélte, hogy nem akar ottmaradásával szégyent hozni a házra, s hogy nem akarja Arden Frigyes tiszta nevét a vele leendő összeköttetés által megszeplősiteni. Reméli ugymond, hogy keresni nem fogják, majd megkisérli életét becsületes uton föntartani. S a mit én elbeszélek, az a legtisztább igazság Arden Frigyes aztán magán kivül lett, felhagyott tanulmányaival, utazott össze-vissza, ideoda, hogy feltalálhassa.

— Mért nem köröztették hirlapok utján?

— Jó Istenem! szép kis vagyont áldoztak e czélra. Nem volt ujság, melyben jutalmat ne ajánlottak volna mindenkinek, ki meg tudta volna mondani, hogy hova lett, de ez eredménytelen maradt. Nem találták fel, s Frigyes utnak indult, miután minden reményt feladtak.

— Mily szerencsétlenséget hozhat egyetlen személy egy egész családra! mondá Sarolta tüzzel. Talán vissza is térne, ha tudná.

— Nem, semmi esetre sem, válaszolt Karolina hévvel. Ártatlan barátait mért tenné oly boldogtalanná? Hogy engedhetnék lányukat oly eldobott teremtéssel társalogni, vagy fioknak mikép engedhetnék meg őt szeretni? Tökéletes igaza volt, midőn a házat elhagyta.

— De ő nem volt ám eldobott teremtés, Vaughan kisasszony, legkevésbé sem. Arden kisasszony ugy szerette mint növérét. — Bizony gonosz nap volt az rájok nézve, melyen elhagyta őket. Oly rosz hatást gyakorolt rá, hogy férjhez menetelét kellett elhalasztania. Pedig már a nyár végén kellett volna a menyegzőt megtartani, s most csak Karácsony tájban lesz belőle valami.

— Hol, melyik napon?

— Nem tudom. Oly barátja ön a lakodalmaknak, Vaughan kisasszony? Megtenné azt a hosszu utat, csak azért, hogy a bámulók közt lehessen?

— Egy lakodalmat megnézni? Én! Az egész világért sem — nem mindazért, a mi a nap alatt él! felelt Karolina szenvedélyesen. Mit tennék én egy menyegzőnél? s oly hevesen kezdett zokogni, hogy Wells asszony egészen elcsudálkozott.

— Hiszen nem akartam talán megsérteni azzal a mit mondtam, szólt hozzá.

Néha nagy fájdalmat okoz csak egy véletlenül oda dobott szó is, válaszolt Karolina barátságosan. — Karolina is megkapta abból a maga részét, azt mondhatom.

— Nagyon hasonlit Latta asszonyhoz, gondolta Wells asszony, midőn már haza távozott.

A hasonlatosság teljesen megzavarta, nem tudott egyébre gondolni. A mit előbb hallgatóinak elmondott, a födologra nézve egészen igaz volt. A lelkészlaki barátságos család fel volt dulva. Latta Mabel eltünt, ugy a hogy elmondta, s nem voltak képesek nyomára találni. Egy hangot sem szólott, midőn a leggyöngédebb módon tudtára adták az iszonyatos valót, s oly némán tünt el szemeik elől, mint egy szellem.

Arden Frigyes elutazott s csak szülei és testvérei tudták hogy hova; hanem atyja már bizonyosnak tartotta, hogy Angolországot is elhagyja, nehogy elvesztett szerelme föltalálására minden reményét elvesitse.

XXVI. FEJEZET.

Már közelgett a nap, melyen a pantomime először volt szinrehozandó, s Karolina nem minden izgatottság nélkül készült elő azon perczre, melyben először fog szinpadra lépni. Az ujságokban olvasta ama fiatal nő férjhezmenetelét, kiről Wells asszony beszélt, s mely karácson előtt nehány nappal tartatott meg, s figyelmesen hallgatott ama megjegyzésekre, melyeket azon nő a ruhatárban Arden kisasszony nászajándoka felett mondott, vagy a melyek általános nézeteit nyilatkoztaták ki. Brixtonban volt testvérét meglátogatni, s ott sokat látott, és még többet hallott.

— Azt mondják hogy nem nagyon gazdagok, kérdé Karolina, miután figyelme mindazokra kiterjeszkedett, a mi e dologgal kapcsolatban volt.

— Valóságos, puszta szivügy, s a vőlegény nagyon szép ember. Láttam mikor ott voltam.

(Folyt. köv.)

van szó, ott ugyancsak nem veszi számba a közjót s nem igen kérdi: mibe kerül mindez a községnek? csak az ő hája zsirosodjék, ha a többi embertársa elvész is ntánna.

Maradi uram például tüzzel-vassal debachál az emlékkert társulat azon üdvös terve ellen, hogy a piaczot a nagy templom előtt szemnek tetszö, levegőt üditő kertté akarja változtatni. Pedig e terv már közgyülési határozattal is szentesitve van. És Maradi uram képes minden követ megmozditani a városnak egy krajczárjába sem kerülő e szép terv rombadöntésére.

Nem gondolják meg kelmetek, félrevezetett polgártársaim, minő gunyos kaczajt és kicsinylő lenézést kelt az egész országban a czélbavett agitátió keresztülvitele? Hisz mindenki ujjal mutat nagy Debreczen városára, melynek lakossága jobban szereti a büzös pocsolyát és átláthatlan porfelhőket, mint a kellemes zöld parkot. De hát a tengeris szekerek hol álljanak hetivásárkor, ugy-e? Mintha bizony nem téresebb és jobb helyök volna épen a Maradi uram háza előtt a nagy Péterfia vége felé, a hova a tengeri vevő közönség rövid időn ugy oda szoknék, mintha mindég ott tartották volna a tengeri vásárt.

A piacz körülfekvő házak értékének alább szállásáról is van szó. No már én nem hiszem, hogy a tengeris szekerekkel eltávozók által kevesbedő közönségü nehány pálinkás bolt számba jöhetne eme szépészeti, de különösen közegészségi tekintetben oly fontos intézménynyel szemben.

Avagy oly nagyon tetszik kelmeteknek, uj közgyülést folyamodott képviselő és közpolgártársaim, hogy vásár idején dézsák és tekenők sánczaitól nem mehet a templomba nyugodalommal a hivők serege? És oly nagyon lélekemelő látvány ilyenkor az istenháza, tele rakva tarkábbnál tarkább párnák, dunyhák és derékaljakkal? Aztán meg mily csendes figyelemmel hallgathatják a hivek az egyházi szónoklatot a vásári zaj és eladók és vevők czivódása közben!

Én édes Debreczenem, központja a valódi magyar elemnek! Tedd magad érdemessé arra, hogy központjául tekintessél, az igazi magyar müveltség és előhaladásaak is s ne engedj ily csekélynek látszó, de a körülményeknél fogva nagy horderejü kérdésben magaddal bábként játszani.

Sokat tehetne minden esetre ez ügyben is a tekintélyes számu intelligentia egy kis összetartással, mely fontos társadalmi kérdések előtérbe lépése alkalmával különösen szükségessé válik.

De nem akarok doktrinair mezet és parókát ölteni; ugy is eleget predikáltam már; noha megvagyon irva:

Nemo in sua patria próféta.

Leo.

HELYI HIREK.

= **Dobos Gábor** rabló társát Katona Gábort a tegnap délutáni vonattal szállitották Budapestről Debreczenbe. — Nem jött egyedül. Vele hozták Molnár Istvánt, az orgazdát, illetőleg szállásadót, aztán két nőt, kik közül az egyik Turcsányi Johanna a Dobos Gábor, a másik Farkas Terka a Katona Gábor ágyasa volt. Ezen compania három tagja u. m. Katona, Molnár és Farkas Terka, Simonffy Imre főkapitány távirati megkeresése folytán, pénteken reggel 3 órakor lett a kerepesi-uton a 46-ik sz. a. letartóztatva. Mindhárom jó madár az ágyban lepetett meg. Turcsányi Johanna, már egy nappal elobb, mihelyt Dobos befogatása a fővárosban tudva lett, elfogatott. — A város népessége értesülvén a rablók megérkezéséről, mondhatni nagyobb részt talpon volt. Tegnap délután, az indóház udvarán s az indóház előtti téren, zsufolva hullámzott a nép, valamint a piacz és várad-utcza is teljesen el volt lepve kiváncsiakkal. A foglyokat Horváth József és Kanderka József fővárosi rendörök, aztán az átvételükre felküldött Baranyi Géza csendbiztos kisérték. Lábán egyiknek sem volt vas, hanem csak a kezük volt a csuklónál békóba verve. — Az indóház előtt a kijövetelnél oly tolongás volt, hogy több sérülés is történt. — Katona Gábor, hatalmas nagy alak, majdnem ölnyi magas. Közönséges parasztarcz, hosszu bajusz, félhosszu gesztenyeszinü haj, szürkés-zöld szemekkel. Öltözete fekete magyar bekecs, magyar nadrág, fekete pörge pesti kalap csizma. — Ez ember ez előtt egy évvel még mint gulyásbojtár a Szabó tisztásán a debreczeni cserén szolgált. — Molnár István alacsony hitvány kis ember, fél czigány, egyszerü napszámos öltözetben, nős, gyermekes. Született Balkányban, másfél év előtt gr. Desewffynél kocsis volt Sz.-Mihályon. Bizonyosan lakott Debreczenben, mert sokan állitják, hogy ismerik. — Turcsányi Johanna turóczmegyei sárospataki születésü fiatal 26 éves özvegy. Feltünő szép arczu, aristokratikus orru, kék szemü nő. Dobosnak már pár év óta kedvese. Félselyem fekete ruhát visel, vörös apró virággal, s bársonynyal szegett fekete felöltőt. Feje fekete kendővel volt bekötve s azt az egész bekisérés alatt szemére huzta. Farkas Terka Katona ágyasa 31 éves, közönséges bregyó, született Akasztón, Katonával csak pár hónapja hogy megismerkedett. — Molnár és Katona magaviselete megadó, — a két asszony azonban igen kihivóan viseli magát. Az egész uton teletorokkal daloltak.

A „Pesti Napló“ szombati száma ugyanezen rabló-bandáról a következőket irja: (Dobos Gábor szereplése Budapesten.) Jelentettük már, hogy Dobos Gábor orgazdája és egy büntársa a kerepesi-uton kézre kerültek. Ez elfogatás több igen érdekes felfedezésre vezette a rendőrséget. Kiderült, hogy Dobos Gábor a főváros környékén és magában a fővárosban is garázdálkodott, sőt egy izben Kőbányán több napig el is volt fogva. Az elfogott állitólagos Kovács Sándor terjedelmes vallomást tett a rendőrség előtt, beismerte, hogy ő a holtnak állitott Katona Gábor, és hogy Dobosnak rablótársa volt; Farkas Terka az ő szeretője, nem Dobosé. Dobosnak szeretőjét Turcsányinak hivják. Ez a Turcsányi név olvasóink előtt ismeretes. Folyó hó elején „Egy fővárosi futóbetyár“ ujdonságunkban jelentettük, hogy a Józsefvárosban a remete-utczai 2. sz. házban egy hirhedt egyént kerestek, mert gyanu volt ellene, hogy tagja azon bandának, mely a főváros környékén zavarja a közbiztonságot. Akkor e futó betyár idejekorán észrevette Hartl csendbiztost és kereket oldott. Hartl üldözte az „Orient“ szállodáig, — de itt a rabló eltünt. — A biztos megismerte volt, — mert Dienessel, e név alatt ismerte a rablót, már volt dolga. A remete-utczai házban akkor elfogták Dienes szeretőjét, Turcsányi Janka nevü asszonyt, ki csak annyit akart a rablóról tudni, hogy Ferencznek hivják Más kifogás ez asszuny ellen nem volt és igy e hó 16-kán szabad lábra helyezték, de a rendőrség folyvást szemmel tartotta. Most Katona Gábor ismét ez asszonyra irányozván a rendőrség figyelmét, Turcsányi Jankát rögtön bekisérték és vallatták. Be is vallotta, hogy Dobossal együtt lakott, de állitólag nem tudta róla hogy rabló; ő Dienes neven ismerte már két év előtt, Közbevetőleg felemlitjük, hogy Hartl csendbiztos ismerte ezen Dienest, ki egy izben kukoricza lopásért több napig fogva is volt. Turcsányi Janka váltig állitja, hogy becsülletes asszony, mindig szolgálatban volt, és becsületes kenyérkeresetből élt. Sárosmegyéből(?) való 26 éves, most özvegy. Azt azonban bevallotta hogy „Dienes“ mikor nemrég Budapesten volt, mindig két nyolczcsövü revolverrel járt és el volt szánva, hogy Hartl csendbiztost, ha el akarná fogni, agyonlövi. Szombaton Debreczenből csendbiztos jött fel, ki Molnár Istvánt, Katona Gábort, Farkas Terkát és Turcsányi Jankát Debreczenbe kiséri le.

= **Az „István“ gőzmalom** közgyülése tegnap délelőtt és délután megtartatott. Részletes tudósitást hólnapi lapunkban közlünk.

= **Blaháné** tegnap táviratilag értesitette az intendanst, kit ez ügyben semmi mulasztás nem terhel, hogy ez alkalommal, miután csak 30-án léphetne fel, sajnálattal visszalép s jövőre tartja fen magának a szives vendégszeretetet.

** **A csónakázó egylet** tegnap a szervezkedés felett értekezett, egyszersmind egy három tagból álló bizottságot nevezett ki az alapszabályok megvizsgálására. — Folyó hó 29-re pedig közgyülés lett kitüzve, mely alkalommal az egylet véglegesen meg fog alakulni.

** **„Az ösanya“** czimü szomoru játékból, melyet Grillparzer után Kovács Gyula polgármesterünk fia forditott le magyarra éspedig versekben — ma tartották színészeink az első próbát. Mint tudjuk a bucsuelőadás alkalmával fog szinrekerülni.

— **Köszönetnyilvánitás.** Mindazoknak, kik boldogult férjem temetésén részt vettek, s szives részvétökkel megtiszteltek; különösen az i. t. tanári karnak és tanuló ifjuságnak, főként pedig a fáradhatatlan s lelkiismeretes orvosnak, a páratlan emberbarátnak dr. Palay Miklós városi főorvos urnak, hálás köszönetét nyilvánitja Debreczen, április 25-én, 1875. — Divald józsef özvegye.

** **Baleset.** A kisnyilasi földeken H. J. majorján egy szalmás kunyhóban a béres neje főzéssel foglalkozott; vizre levén szüksége, vette korsóját és a kunyhót elhagyta, hogy a meglehetős távolságban levő kuton azt vizzel tele merithesse. Midőn azonban visszatért, a kunyhó lángban állott, sőt a közeli kazlak is égni kezdtek. Mentésről szó sem lehetett, mert a tanyán a béresnén s a béresen kivül, a ki a szerencsétlenség pillanatában aludt — senki sem volt jelen. Tizenkét darab ökör volt a baleset szinhelyén, melyek közül 7 az emésztő elem áldozatául esett, egy veszélyes égési sebeket kapott négy darab azonban épen menekülhetett meg. A kár igen jelentékeny.

— **A Divat-Nefelejts** 8. száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Stuart Mill és a nők. — Béranger dalaiból. — Regényes házasság. Elbeszélés Vértessy Arnoldtól. — Négy heti szabadság. Maljene beszélye. — Tárcza czik-czak. Bulyovszky Gyulától. — Panna asszony leánya. — Országvilág. — Virág kiállitás a Szondy utczában. — Mi ujság. — Irodalom és müvészet. — Egyletek és intézetek. — Ház és tüzhely. — Talányok. — Bizományitár. — A boritékon: Hirek a nagyvilágból és vidékről. Vegyesek. — Mellékletek: I. Egy iv divatrész 70 ábrával: II. Szinezett divatkép. III. Szabász iv. A Divat-Nefelejts minden vasárnap válogatott szépirodalmi részszel és gazdag mellékletekkel jelen meg. Előfizetéseket elfogad vidéken minden posta hivatal, Budapesten a kiadóhivatal, IV. Sebestyén-tér 1. — Félévre 6 frt, évnegyedre 3 frt. — Április elejétől még kaphatók teljes számu példányok.

— **A zöldbe, a szabadba** vágyakoznék már mindenki, ha ez a növényélet lassu fejlődése, s az alkalmatlan hüvös időjárás mellett legkissebb élvezettel is kinálkoznék.

— **Nyilt köszönet.** Fogadják nyilt köszönetünket mindazon reáltanodai növendékek, kik az elhunyt szeretett tanárunk, Divald József ur sirkoszorujára adakozni sziveskedtek. Debreczen. 1875. április 24. Szunyoghy István, Petrisy Károly, IV. reál-osztálybeli tanulók.

— **Női harcz** keletkezett szombaton kisczegléd-utczán két különböző oldalon menő asszony között, kik közül az egyik, kivel a másik nőnek férje vadházasságban él, — a férje által hütlenül elhagyott feleséget kövei ugy megdobta, hogy arcza kihasadt, s azután birokra került a dolog, mely mindkettőjük nagymérvü sérüléseivel végződött; a rendőrség a vétkes támadót, valamint a hütlen férjet, ki szegény nejét még a rendőrség hallattára is veszélyes fenyegetésekkel illette, letartóztatá, s további elbánás végett a kir. ügyésznek átszolgáltatá.

** **Uj könyvek.** A „Franklin-Társulat“ Budapesten ismét nehány kiadásában ujabban megjelent, s igen csinosan kiállitott könyvet küldött be szerkesztőségünknek még pedig: Egy honvédtüzér élete 1848/9-ben. Történeti önleirás Ára 1 frt 40 kr. — Futri Kata. Helm Clementina után magyaritotta Emilia. Ára 1 frt. 20 kr. — Kis nemzeti muzeum 33. 84. kötet. Ára 1 frt. Kane a sarkutazó. A második Grinnel-expedició sarkutazása. Dr. Kane E. K. müve után. — Bernstein. A természetkönyve. 7—10 füzet, egy-egy füzet ára — 50 kr. E négy füzet tartalma: VII. füzet. Valami a vegytanból. II. — Gazdasági vegytan. — A növények vegyi mühelye. — A föld trágyázása. — A burgonya átalakulása liszt és keményitővé. — A kénsav és maláta szolgálatai. — Lehet-e fából czukrot gyártani. — Méhsör, rum, bor és sör. — A fürdőkről és azok hatásáról. stb. — VIII. füzet. Valami a föld életéről. — Az ugynevezett élettelen természet élete. — A hegyek és tengerek keletkezése. — Egy világ pusztulás. — A föld forgásáról. — A fény gyorsasága. stb. — IX. füzet. Az állati élet fejlődése. — A tojás és az élet. — Mi rejlik egy tojásban. — Egy csirke-gyár. — A zsir haszna és jelentősége az emberi testben. stb. X. füzet. Az állatok és növények életéről. I. — Az élet különböző fajai. — Az ugynevezett „élő“ és az ugynevezett „élettelen“ természet. — Élet és halál. — Mit nevezünk szervesnek, és mi a szervezet. — Az egyes sejt. — Az élet rejtélye. — A világ csudája. — Egy névtelen rejtély. — Átmenet az állati világból a növényvilágba. — Az állatok növényélete stb. — Olcsó könyvtár. 3. füzet. Kölcsey Ferencz elbeszélései. Ára 20 kr. 4. füzet. Machiaveli, irta Macaulay T. B. Angolból ford. B. P. Ára 20 kr. 5. füzet. Kerényi Frigyes összes költeményei. 1840—1851. Ára 60 kr. 6. füzet. A montsabreyi kastély. Beszély, irta Sandeau. Ára 20 kr. — Történelmi könyvtár, a magyar nép- és ifjuságnak ajánlva. Ára egy-egy füzetnek 40 kr. 7. füzet. XII. Károly svéd király története. 8. füzet. Nagy Péter a minden oroszok czárja. 9. füzet. Nagy Frigyes élete. 10. füzet. Karthagó vagy egy világváros története.

Legujabb vig operette uj jelmezekkel másodszor,

Debreczeni szinház.

Bérlet szünet.

Kedden, április 27-kén

adatik:

GIROFLÉ-GIROFLA.

Kezdete fél 8-kor, vége 10-kor.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**
Főmunkatárs: **Hamar László.**

NYILTTÉR.

The Singer Manufacturing Company New-Yorkban.

A világhirü és oly nagyon kedvelt eredeti **amerikai Singer varrógépek, családok és iparosok** számára, **Debreczen és vidékére** nézve

egyedül

Klimo és Holvay uraknál kaphatók.

Tisztelettel

„The Singer Manufacturing Company“.
Bécs 4. Kärtnthnerring 4.

HIRDETÉS.

Árverési hirdetmény.

Vagyonbukott Eibisch Gyula csődtömegéhez tartozó s 1623 frt 62 krt tevő váltó-, kötelezvény,- s könyvkivonati activ követeléseknek árveréseni eladatása a csődhitelezői választmánynak $^{51}/_{875}$. sz. alatti határozatával elrendeltetvén, árverési határidöül f. 1875. évi április 30-ik napjának d. u. 4 órája Torday Gábor ügyvéd ur irodai helyiségébe (Nagy-várad utcza 2124. sz. a. Markus Péter ház) kitüzetik s arra a venni szándékozók tisztelettel meghivatnak, megjegyeztetvén, hogy az árverés azonnal készpénz fizetés mellett történik ugyan, mindazon által az árverelni kivánók előlegesen 50 frt bánatpénzt kötelesek letenni.

116 1—3. Mayer Emil, tömeggondnok.

HIRDETÉSEK.

Fehé rnemü varratások gyorsan szépen kiállitva és a lehető jutányos árak mellett eszközöltetnek.

Értesités.

Alulirotnak van szerencsém a n. érd. közönség becses figyelmét, évek ólta fenálló, czeglédutszán saját házamban levő gusan felszerelt

Vászon, ruhakelme, posztó és kész fehérnemü gyári raktáramra,

de különösen a következő czikkekre felhivni, u. m.

Fekete nobelesse 1 röf 1 frt. 30 krtől 4 frt. 50 krig.
Atlasz marcellin, pamut és selyem bársonyok.
Chiffon férfiingek 1 frt. 20 krtól 3 forintig.
Chiffon és vászon férfilábravalók 90 krtól 2 frt. 20 krig.
Szines férfiingek 1 ft 10 krtól 2 frt 20 krig.
Férfii angol oxfordingen 2 ft 80 krtól 3 frtig.
Férfi gallérok 2 frt 20 krtól 2 frt 80 krig.
Férfi kézelők 3 frt 60 krtól 5 frtig.
Férfi harisnyák 2 frt 20 krtól 6 frtig.
Férfi nyakkendő, kezelő- és gallérgombok.
Női chiffon- és vászoringek 1 frt 50 krtól 4 forintig.
Női háló-corsettek 1 frt. 30 krtól 5 frtig.
Női alsó szoknyák 2 frt. 20 krtól 5 frtig.
Női kitünő minőségü derék-füzők 80 krtól 5 forintig.
Női harisnyák 2 frtól 1P frtig.
Fiuingek ugy szines pergal mint chifonból.

Továbbá ajárlom nagy választékban a legjobb minőségü rumburgi, irlandi, creasz és siléziai vássnaimat: vászon, ahrosz, asztalteriték és törölközöket, szines canavácz, czérna és gyapju butor-szövetek. Szines kárton és creton 18 krtós 46 krig. — Szines és fehér barchetek: Vászon és batiszt zsebkendő 12 db 1 forintlól feljebb. Nyári téli selyem és beszövött kendők. Csipke éa mouseline függöny, valamint szönyegek röf és darab számra.

Asztal és ágyteritő, kávés-abrósz és csemegekendőket a legnagyobb választékban. — Az itt elősoroltakon kivül raktáramban dusan fel van szerelve, férfi ruhának való **gyapju és ezérnaszövet,** mindennemü **női pipere czikkek,** esernyő és napernyő, moll, clair, mouseline, kötő és himző pamuttal.

A n. érd. közönség becses látogatását kérem mély tisztelettel

Bosznay Károly.

Levél általi megrendelések, gyorsan s pontosan csomagolási dij felszámitása nélkül eszközöltetnek.

Finom selyemárúk és egyéb gyönyörü női ruhakelmék nagy választékban kaphatók HAMBURGER ADOLF üzletében BUDAPEST, uri-utca. Mintáik tárhova készséggel küldetnek.

Egy jó családból való 105. 3—3
13—14 éves fiu minden órán elfogadtatik tanulónl disz- és könyvkötészetembe.
Dávidházy Imre.

Tanulók felvétetnek.

Két jó házból való fiu minden órán felvétethetik mint tanuló

Schönberger és Mezey

divat kereskedésében Debreczen czegléd-utcza városház alatt 114. 2—3

Tavaszi felöltők

és

más egyéb öltözékek

ugy készen kaphatók, mint megrendelésre a legpontosabban es legjutányosabban elkészittetnek, tetszés szerinti finom szövetekből

LINCZER VILMOS

férfi-ruha üzletében

a főpiaczon a Nánássy-féle ház alatt.

Számos megrendelésért esd

KOHN VILMOS,

mint Linczer Vilmos megbizottja.

71. 5—5

KAZINCZY és TÁRSA

füszer, mag és borkereskedők

Debreczenben

(tőpiacz takarék-pénztár épület)

ajánlják a t.cz. helybeli és vidéki közönségnek mindennemü friss **füszer** *czikkeket, továbbá valódi* **erfurti kerti, virág** *és* **gazdasági magvakat** *valamint mindennemü bel- és külföldi* ***kitünő boraikat*** *igen jutányos áron.*

Árverési hirdetés.

Vagyonbukott **Pérchy Antal** csödtömegéhez tartozó **ingóságok, házi-butorok, ruhanemüek,** a tek. választmány határozatához képest

f. április hó 30-ik napján

délután **3 órakor** a helyszinén nagyváradutcza 2210-ik szám alatti háznál tartandó nyilvános árverés utján, — készpénz fizetés mellett, el fognak adatni.

Debreczen, 1875. April 20-kán.

Simonffy Sámuel,

111. 2—3 csödtömeggondnok.

Érmelléki 73. 6—6

sima szőllővesszők.

Örökitésre a legjobb borszőllő, u. m. bakator, bihari, boros és erdei szőllőfajokból 1000 darabját 5 frtjával ajánlja **Trenhauser Péter** szőllőbirtokos Székelyhidon. Megrendelések a nevezetthez Székelyhidra vagy **Posszert János** urhoz Debreczenbe kéretnek minél előbb, előjegyzés végett, beküldetni, hogy a vesszők a tavasz elején gondosan megszedve és becsomagolva a tisztelt rendelöknek korán elküldhetök lennének.

Eladó.

A szécsenyi kertben 4 kapa szőllő melyben van 4000 darabnál több 3-tól 9 évesig, a legfinomabb asztali és csemege fajok elkülönitett sorokban és táblákba, körül lugasozva, 200 darab lugas fával s hozzá való uj sajtó és szüretelő edényekkel ellátva.

Az uj kertben 4 kapa 10 éves uj ültetésü, a legjobb bor- asztali szőllőfajokból válogatva, kényelmes pajtával, uj sajtóval és szüretelő edényekkel együtt.

A tőczós kertben 1100 □ öl jó karban levő luczernás.

A nagy cserén a cserepes csőszház közelében 2 boglyás kaszáló; értekezhetni **Makó István** kereskedésében.

Ugyanott alant jegyzett finom Cseres szőllő vesszők kaphatók:

100 drb finom csemege faj	1 frt.	50 kr.
„ „ passatuti	1 frt.	—
„ „ burgundi fekete	75	kr.
„ „ burgundi fehér	50	„
„ „ bakator	50	„
„ „ kadarka	50	„
„ „ alföldi fehér	50	„
„ „ olasz rizling	50	„
„ „ kék oporto	50	„
„ „ kék kleoner	50	„

102. 4—?

310/1875 **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerént a felperes özv. Nagy Béniáminné Galovics Anna részére, alperes özv. **Németi Jánosné Nagy Sárától** 50 frt tőke s járulékai erejéig lefoglalt ingatlanság, u. m. a debreczeni 3142. sz. tjkvbe jegyzett varga-utczai 2368-dik számu házasteleknek és 1 hold 1250 □ öl ondódi földnek 1067 frtra becsült $^1/_6$ része, a a megkisérlett 1-sö és 2-ik árverésen el nem kelvén, az a kitüzött 3-ik határidőben **folyó évi május 25-kén** d. u. 3 órakor, a tkvi irodában, végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen, szükségesetén becsáron alól is el fog adatni. Kikiáltási ár a becsérték, az árverelök által leendő bánatpénz 107 frt.

A vételár 2 egyenlő részletben, a leütéstől számitva 1 és 3 hónap alatt, esedékes 6% kamatával, a tkvi hatóságnál lefizetendő a bánat-pénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telek hivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvszék mint tkvi hatóságnak 1875. április 16-án tartott üléséből.

Boruzs József,

115. 1—3 jegyző.

Laptulajdonos **Molnár György.** Kiadja a **városi könyvnyomda** Debreczenben.